

N:o 107.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 maj 1893.
— — — — Andra Kammaren — 7 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om
ändring i gällande bestämmelser rörande oäkta barns för-
sörjning.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 67.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt framställning har enskild motionär fästat uppmärksamheten på behovet af mera effektiva lagbestämmelser rörande oäkta barns försörjning, än nu gällande föreskrifter. Obestridligt torde vara, att dessa föreskrifter i tillämpningen visat sig icke hafva varit tillräckligt verksamma gent emot fader till oäkta barn. Erfarenheten utvisar nemligen, att fadern till ett sådant barn, äfven om han på grund af eget erkännande utaf faderskapet eller på grund af bristande åt honom ådömd värjemålsed förpligtats att till modern utgifva visst bidrag till barnets underhåll, lätteligen kan på ett eller annat sätt, såsom genom att undanhålla sina tillgångar, undandraga sig att fullgöra sin försörjningspligt. Härtill kommer, att fattigvården ej sällan i hög grad betungas af underhållsskyldigheten utaf sådana barn, utan att fattigvårdssamhället har verksamma tvångsmedel att förmå den tredskande barnafadern att fullgöra den honom åliggande underhållsskyldighet. Slutligen kan framhållas, att, såsom motionären jemväl erinrat,

gällande bestämmelser om oäkta barns försörjning hafva varit föremål för olika tolkning, och att sålunda på denna grund tydligare föreskrifter äro af nöden.

Den i Norge och Danmark gällande lagstiftning, hvarom Riksdagen tagit kännedom, gifver modern till ett oäkta barn verksamt understöd för att af fader, hvilken försummar sin försörjningspligt, utbekomma det honom åliggande uppfostringsbidrag; och då det enligt Riksdagens åsigt är uppenbart, att gällande bestämmelser i ämnet erfordra tillägg och förtydligande i syfte att bättre än för närvarande tillgodose barnets rätt, dervid den norska lagstiftningen synes i vissa hänseenden kunna tjena till ledning, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagbestämmelser, som mera verksamt än de nu gällande tillgodose oäkta barns rätt till försörjning.

Stockholm den 7 maj 1893.

Med undersätlig vördnad.
